

ACC. N:R. M. 7237:1.

Landskap: *Boråland* Upptecknat av: *Erik Åsklund*
 Härad: *Västbo* Adress: *Bot 5, Kullerby*
 Socken: *Kullerby* Berättat av: *Emma Åsklund*
 Uppteckningsår: *1941* Född år *1862* i *Kullerby*.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Den Alminska prästsläkten
 har haft flera medlemmar
 inom Kullerby och Åsen-
 böja pastorat. Släkten här
 härstammar från Vättnäs i
 Västbo. En alen och en en
 kuske i fädermegården skall
 ha gett upphov till detta
 släktträd.

År 1832 valdes Abraham Alin
 in till kommunister i Kull-
 erbys och Åsenböja pastorat.
 Han var född i Åsenböja år 1797
 den 21/3. De Alminska präster

Skriv endast på denna sida!

na varo riktiga kraftkarlar
Så även vassmännade kom-
missioner, men vidriga om-
ständigheter gjorde att han
spände m. Litande på sin
kraft och auktoritet gick han
bestränges fram och brydde
sig ej alltid om lagens rå-
märken. Som han bekräde
pengar för att frikänner sitt
beställd förkull med, slog
han sig på järnhandel och
kom i affär med flera per-
soner vilkas dykte var tviv-
velaktigt samt rikade slut-
ligen i konflikt med dessa
som samvetslöst och utan kän-
syn lajo efter honom.

Om hans fru- en dotter till
prästen Virgander i Virestad be-
rättas - att hon var så hög-
gårdig att hon g. f. de duk-
la, hederliga bondgumman
i hand utan handskar. På
så sätt gynnade hon även
folket & från prästen, Almén
blev av sina vederbörande an-
klagad för en hel mängd
bråk: Tröfalskning, svordom,
slagsmål, väjfridsbråk, själ-
pansning, sakleatsbråk, olagligt
svejdande i bostället, samt
skogsfriskjning från Jettamma.

Ända från 1840 till 1856 låg
han i ständiga proceccer, då
han cul. Kungl. maj:ts utslag

för sina brott stilledes på
framtidens och på grund där-
av blev an Druckpöcket för-
bjuden ämbetets utövning.

Känsynslös som han var blev
han också gäta behandlad
på samma sätt vilket fram-
går av följande: Vid en rikse-
gång i Ölmestad stod han
flera timmar på de anklä-
gades plats vid dombordet,
blev törstig och begärde för
ett glas vatten ut en på bord-
et stående kruka, men för-
nekades. En av hans anstyo-
rister erbjöd sig skaffa vatten
och kände sig sålunda i en "staka-
lycka" och räckte prästen till allas

förnöjelse. Hans motståndare
förföljde honom även på
annat sätt, såsom att
om vattenma slå ständer ru-
sor och fönsterbågar med
klubbor skjuta in i hans
rum, m. m.

Han var inte god att byta
ord med. En garvare från
Repsle hade upptäckt
en kvinna som var gift.

Denne kärlekshandel hade
pigast i trettio år och
balades^{des} mycket om "fjörkal-
landet" i bygden. Ingen ville
dock säga något till veder-
börande utan man tälade
dem mest på ryggen. Nåväl,

Vid ett tillfälle då prästen
Almén var i Ölmestad
och processade sadergar-
varen till prästen: Du
är en dålig präst! Varpå
Almén svarade: Och du
är en dålig gärdare!

-Hur då?

-Jo du har ridit på ett
skinn i tre timmar, men
du har inte fått ett
kär av det än! Gärdaren
komade i väg från platsen
under folkets munterhet.
Sedan den dagen åktade han
sig för att byta ord med
prästen.

Efter 1856 bosatte ^{Almén} ~~han~~ sig

1) Vårmanus. Även dit skick-
te sig koret, från hans fri-
följare. I kommunistbe-
rön som han skulle åtnjuta
utom vad som åtgick till
vicekommunistens lön, in-
gick även ett offer som
upptogs annandag jul.

Första gången detta skulle upp-
tagas efter Almens avflykt-
ning, satte sig hans fränder
en yttre i varje stol, för
att dygmedelst hindra de
andra att gå fram och
offra. Församlingens klokar
vars namn var J. Nilsson
offrade frist och lade 16 skil-
ling banco på altaret.

Hetta blev hela offret, vil-
ket tillställdes Almen.
Allt forddes därmed vara
glömt. Men en dag i alla
brudast kyrkanden gick
klockaren en av i rekum-
munderad försändelse som
var att arkivanta i Bis-
laved som var närmask
prostastalt. Klockaren som
även gjorde koställor for-
de att försändelsen innehöll
likvid för försälda alster
sätte märken för kassen
och åkte den nära 2 mil
länga vägen att arkivanta
brevet. Men dock om hans
förvaring, då han finner

Den julen förest offrade
16-skillingen. Almen ugså
säkerligen vid tanken på
att kunna locka klockar-
en från det bräda arbetet
på gården.

Almen avled i Värnamo
år 1869. Samma år dog också
munkens enda barn en
dotter Angelika Julia Maria
Carolina född år 1838.

Almen hade bekräftat sig
själv som martyr vilket
framgår av en inskrift
på framsidan av ett av
hans egna fotografier där man
kunde läsa: "Taget vid 70 års
ålder av kriministen Abra-

Det Almen blivit suspen-
derad eller till år 1857
då en annan av Alméns-
släkten blev vald till kyr-
koherde i Kulltorp. Denne
var försligen kusin till den
förutnämnde och bar nam-
net ^{*}Abraham Johansson Alm-
én och var son till prost
och julelmästare Johannes
Almén och h. h. Christiana
Elisabet Angelin och född
i Åsenhöga år 1811. Denne
man lät tala om sig på
många sätt. Han var mye-
ket begåvad predikade och
grät och lockade hela för-
samlingen att gråta under-

*
Denne bio-
graf är ej
kommit till
öfverblifvet då
redigerandes
barn är i livet.

Skundom. Han hade 10 barn
med sin hustru vilken var
krasslig nästan jämt. Hon
var en blid och tålig kvinna
som bar alla svårigheter
med stort tålamod. Hade
han tre barn med Klodde-
Kärra vilken gick till skitses-
ka i fattighuset ingen vågade
lyfta ett finger emot prästen.
En kvinna vars namn var
"Kristin på Hogen" gick i
prästgårdens kök är ut och
är in och arbetade för att
uppehålla sig och sin trä-
barn, det enda var prästen
fader åt. Prästens fru visste
allt, men låtsade aldrig om

prof. uppt.
om denna!

M. 7189.

M. 7233.

nejot. Han uppräktade dessa
tre kvinnor i tur och ord-
ning och var otadlig. Alla
i socknen visste om rätta
förhållandet men talade
aldrig öppet om det. En blom-
en skulle en gång baka
till jul då den klygga-
de prästen - sin man på
ateln med orden: "Säg mig
nu pappa lille hur många
barn du har så skall
jag baka en julkaka åt
dem var!! - - -"

Då sade prästen i glatt
ton: "Det är inte lönt du
tänker på det, ty din lilla dotter
skulle aldrig ricka till!!"

Han höll märkvärdiga lik-
 predikningar och de best-
 gånghar. När Hils i Norra
 Östergötland var död så gav
 han honom halva himmel-
 riket*. Han grät och talade
 och sade: "Ett äktenskap
 utan barn är som ett him-
 melrike utan änglar".
 Hils var en ovanligt rik
 bonde och detta visste Al-
 en. Så hade denne varit
 gift en gång förut och detta
 äktenskap var barnlöst men
 så tog han en ung kvinna till
 hustru och denna födde honom
 två döttrar vilket allt prästen
 gick igenom i sin likpredikan.

* Han sade
 så i sock-
 nen efter
 begravningen
 att prästen
 gav Hille
 halva him-
 melriket i
 sin likpredikan.

Han visste att det råkades
mycket livsfrimödenheter från
den valides lusten om
han talade vackert. Även
då lockade han de försam-
lade att gråta en skvätt

Här Adam i Fjögård be-
graves någon gång i slutet
av 1860-talet. Då hans lik-
predikan förmedlades så
här. Adam i Fjögård var
en ordningens man, när
vårningen var över hängde
träskärven på sin pinn.

Där stod inte en vagn ute
över sabbaten och vi kan
bara titta på hans riabo
där finns inte en ric som

Sticker utanför den andre
det är som det var klippt
o. s. v. i samma stil.
Mycket länge i socknen
under hans tid, en fattig
stygugubbe blev mördat
1872, prästen begro honom
utan polisfrihet, trots han
visste hur saken låg till.
Han ville bli av med de fat-
tiga i socknen, det var inte
så unga, 1868-69 lät Almen
tala om sig, då han i sam-
råd med länsmanen och
kommunalföranden lät de
fattiga trilla och slita för
skänkepengarna, som kom-
mit till socknen.

På sina åkturer i socknen
trogs han av två små gula
kästar ur eget stall. Då
han mötte någon stannade
kästarna av sig själva utan
anmaning. De var vana
vid att han brukade stan-
na och samtala med
mötande. Han ville gärna
'kappa' med prästen, som
man sade.

Vid slädfärder begagnade
han en bjällra på kästar-
na, utan vid möte med
någon på landvägen klän-
gade han med en stor
klack som han hade stå-
ende bredvid sig i säten.

Å 1876 på korten brjude kan
undersöka 1877 års konfir-
mander men blev svagare
till hälsan under vinterns
löp och kan orkade ej
gå fram den till kon-
firmanden utan detta
gick en kollega sig an-
förtrodd vars namn var
Chrysaender. Såvida gick
kan ut denna tiden utan
att låta sig bjäta ang.
behandlingen av sjukens
falliga under vintern 1868
-69.